

مدیریت ورزشی – مرداد و شهریور ۱۳۹۵
دوره ۸، شماره ۳، ص: ۴۶۷-۴۸۰
تاریخ دریافت: ۲۰ / ۰۳ / ۹۴
تاریخ پذیرش: ۰۹ / ۰۶ / ۹۴

ارتباط سبک رهبری خدمتگزار مربیان با کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران

لیگ برتر هندبال ایران

سیدرضا حسینی نیا^{۱*} - میثم رحیم زاده^۲ - بهاره رادفر^۳

۱. استادیار، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه صنعتی شاہرود، شاہرود، ایران ۲. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران ۳. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه صنعتی شاہرود، شاہرود، ایران

چکیده

هدف این پژوهش بررسی ارتباط سبک رهبری خدمتگزار مربیان با کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران لیگ برتر هندبال مردان ایران بود. روش پژوهش توصیفی- همبستگی بود که با استفاده از پرسشنامه‌های استاندارد رهبری خدمتگزار، کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکار انجام گرفت. ورزشکاران دوارده تیم لیگ برتر هندبال مردان (۲۱۶ نفر) در سال ۱۳۹۰ جامعه آماری تحقیق بودند که ۱۰۵ پرسشنامه بهطور تصادفی جمع آوری و با استفاده از آزمون‌های همبستگی پیرسون، مدلسازی معادلات ساختاری و تحلیل مسیر تجزیه و تحلیل شد. نتایج حاکی از آن بود که رهبری خدمتگزار با کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران ارتباط مثبت و معناداری دارد، اما کارامدی تیمی با رضایتمندی ورزشکاران ارتباط معناداری را نشان نداد. همچینی از بین سه خرده‌مقیاس رهبری، فقط خرده‌مقیاس اعتماد بر رضایتمندی و خرده‌مقیاس‌های خدمت‌رسانی و فروتنی بر کارامدی تیمی تأثیر مستقیم و معنادار داشتند. کلیه شاخص‌های برآش دو مدل نیز نشان از برآش مطلوب مدل دارند.

واژه‌های کلیدی

تواضع، رضایتمندی، رهبری خدمتگزار، کارامدی تیمی، لیگ هندبال.

مقدمه

رهبری اثربخش برای موفقیت هر سازمانی ضروری است. اندرسون و همکاران (۲۰۰۸) نشان دادند که ویژگی‌های رهبران می‌تواند به طور مستقیم بر توانایی آنها برای نفوذ بر دیگران تأثیر بگذارد (۶). به طوری که مگیو و والراد^۱ (۲۰۰۳) اذعان کردند یکی از مهم‌ترین روابط در زندگی ورزشکاران رابطه آنها با مربیانشان است (۱۶). در این چشم‌انداز، مربیان نقش رهبر و بازیکنان نقش پیرو را بازی می‌کنند (۲۱). با در نظر گرفتن مدل‌ها و نظریات گذشته می‌توان عوامل مؤثر بر عملکرد و موفقیت تیمی را در قالب سه متغیر رفتار مربیان، پویایی‌های تیمی و ویژگی‌های فردی ورزشکاران جمع‌بندی کرد (۲۴، ۱۲)، که در این پژوهش رفتار مربیان، کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران بررسی شده است. نورشاوس (۲۰۰۴)، رهبری را فرایندی که در آن یک فرد بر گروهی از افراد دیگر برای رسیدن به اهدافی مشخص تأثیر می‌گذارد، تعریف کرده است (۲۰). یکی از سبک‌های رهبری که امروزه هم در حوزه سازمانی و هم در حوزه ورزش مدنظر محققان رهبری قرار گرفته، رهبری خدمتگزار^۲ است. از نظر گرین لیف^۳، رهبر خدمتگزار کسی است که در درجه اول یک خدمتگزار است. او اولین بار در سال ۱۹۷۰ این اصطلاح را در مقاله‌ای با عنوان «خدمتگزار به عنوان رهبر»^۴ ارائه و اظهار کرد که رهبری خدمتگزار با این احساس طبیعی شروع می‌شود که فرد متمایل به خدمتگزاری، در ابتداء خدمت ارائه می‌کند و سپس افراد را با شوق و ذوق رهبری و هدایت می‌کند (۸). رهبری خدمتگزار به واسطه اختیار دادن و پرورش افراد از طریق نشان دادن فروتنی، پذیرش بین فردی و نظارت تشریح می‌شود. گرین لیف تأکید کرده است که یکی از نقش‌های رهبر خدمتگزار این است که به زیرستانش میل به خدمتگزاری را تلقین کند و از این‌رو بیان کرده است این رهبران تمایل دارند نیازهای پیروان خود را مقدم بر نیازهای خود بشمارند (۹). کارامدی تیمی به تصور اعضای تیم از قابلیت‌ها و توانایی‌های تیم خود در انجام مهارت‌های تیمی خاص و دستیابی به اهداف گفته می‌شود و عامل مهمی در موفقیت تیم‌های ورزشی است، زیرا مجموع تلاش‌های اعضای تیم و مقاومتشان در برابر مشکلات و ناملایم‌تها را تحت تأثیر قرار می‌دهد (۷). از سوی دیگر، یکی از مهم‌ترین نتایج هر برنامه تمرینی، رضایتی است که شرکت‌کنندگان از آن به دست می‌آورند. سریبون (۲۰۰۱)، رضایت را حالتی کیفی و حاصل نگرش فرد به چگونگی مدیریت و

1. Mageau and Vallerad
2. Servant leadership
3. Green leaf
4. Servant as leader

رهبری فعالیتهای ورزشی می‌داند (۲۵). براساس نتایج پژوهش‌های مختلف بین کارامدی با رضایت شغلی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد (۵). نتایج پژوهش جاوت و همکاران (۲۰۱۲) نشان داد خردۀ مقیاس‌های کارامدی تیمی قابلیت تبیین رابطه بین کیفیت رابطه مربی-ورزشکار^۱ و رضایت ورزشکار را دارد (۱۵). یافته‌های نلسن و همکاران (۲۰۰۹) نیز نشان داد کارامدی تیمی در ارتباط بین رهبری تحول‌گرا و رضایت شغلی نقش میانجی را بازی می‌کند (۱۹). با توجه به این نتایج ورزشکاران در ورزش‌های تیمی با یکدیگر کنش متقابل دارند و موفقیت زمانی حاصل می‌شود که آنها توانایی‌های تیم را باور داشته باشند و به شیوه‌ای مؤثر و هماهنگ با هم کار کنند و از کلیه شرایط و عوامل مربوط به تیم رضایت داشته باشند. در اینجاست که نقش مربی به عنوان رهبر و هماهنگ‌کننده مشخص می‌شود (۱). تحقیقات مربوط به رهبری مربی مدارک محکمی ارائه کرده است مبنی بر اینکه رفتار مربی به طور معناداری بر پاسخ‌های روانی ورزشکاران مانند اعتمادبه نفس، لذت، رضایتمندی و پویایی‌های تیمی مانند کارامدی و انسجام تیمی تأثیر می‌گذارد (۲۱، ۲۶)، هامر میستر^۲ (۲۰۰۸) در پژوهشی نشان داد ورزشکارانی که مربیان خود را رهبر خدمتگزار درک کرده بودند، دارای فشار و تنفس کمتر، انگیزه درونی بیشتر، از نظر ذهنی استوارتر و راضی تر از ورزشکارانی بودند که توسط رهبران غیرخدمتگزار هدایت می‌شدند (۱۳).

نتایج تحقیق ریکه^۳ و همکاران (۲۰۰۸) نشان داد ورزشکارانی که مربی با سبک رهبری خدمتگزار داشتند، نسبت به ورزشکارانی که مربیان غیرخدمتگزار داشتند، دارای انگیزه درونی، رضایت، وظیفه‌مداری، مهارت‌های ذهنی و عملکرد ورزشی بهتری بودند (۲۲). وارگاس- تانسینگ^۴ و همکاران (۲۰۰۳)، به این نتیجه دست یافتند مربیانی که تیم را از نظر ذهنی برای بازی‌ها آماده می‌کردند، به احتمال زیاد موجب افزایش احساس کارامدی تیمی می‌شدند تا مربیانی که خود را در این مسائل درگیر نمی‌کردند (۲۷).

یافته‌های تحقیق ویس و فردریچز (۱۹۸۶) بر تأثیر رفتارهای رهبری به عنوان عامل پیش‌بینی کننده رضایتمندی ورزشکار تأکید داشت (۲۸). نظرالدین و همکاران (۲۰۰۹) نیز طی مطالعه‌ای به ارتباط مثبت و معنادار بین رفتارهای آموزش و تمرین مربی و رضایتمندی ورزشکاران دست یافتند (۱۸). در

1. coach-athlete relationship

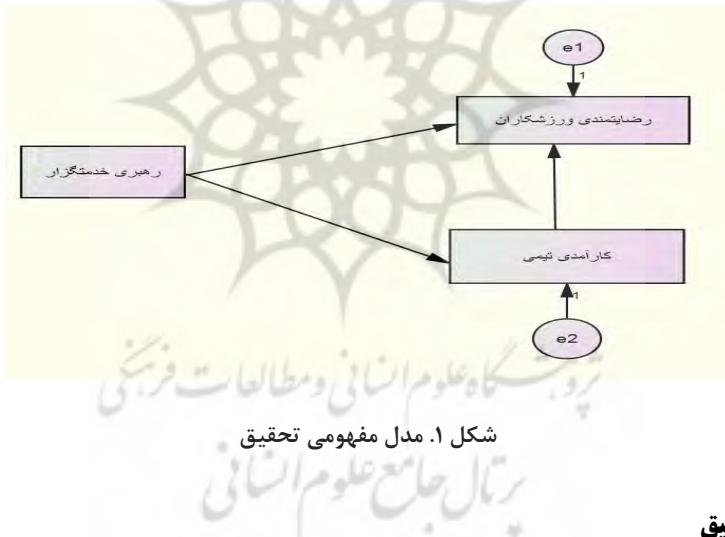
2. Hammermeister

3. Rieke

4. Vargas- Tonsing

سطح سازمان تحقیقات متعددی ارتباط معناداری بین سبک رهبری خدمتگزار با اثربخشی تیمی (۱۷) و اثربخشی رهبر (۱۴) را گزارش کرده‌اند. همچنین نشان داده شده است که استفاده از سبک رهبری خدمتگزار موجب افزایش همکاری (۱۱)، رضایت شغلی (۸) و رفاه کارکنان (۲۲) می‌شود.

اگرچه مفهوم رهبری خدمتگزار در حوزه‌های کسبوکار و محیط‌های آموزشی پذیرفته شده است و ادبیات تحقیق نیز پتانسیل قابل کاربردی بودن آن در حوزه ورزش را نشان داد، پژوهش‌های اندکی در حوزه ورزش اثربخشی آن را بررسی کرده‌اند. ورزش یکی از موقعیت‌های مستعدی است که می‌توان به عنوان جایگزین محیط سازمانی، رهبری خدمتگزار را در آن بررسی کرد. بسیاری از ابعاد رهبری خدمتگزار – مثل رهبری امیدبخش – از جمله مقاهمی اند که برای مربیان، معلمان و روان‌شناسان ورزش مناسب است؛ به همین منظور این تحقیق تلاش دارد تا ضمن مطالعه این سبک در بین مربیان رشتۀ هندبال، ارتباط آن با کارآمدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران را مطالعه کند.

شکل ۱. مدل مفهومی تحقیق

روش تحقیق

این پژوهش توصیفی و طرح آن از نوع همبستگی است و به شکل میدانی انجام گرفته است. جامعه آماری تحقیق ورزشکاران دوازده تیم لیگ برتر هندبال مردان (۲۱۶ نفر) در سال ۱۳۹۰ بود. به منظور تعیین حجم نمونه آماری از نسبت حجم نمونه به پارامتر آزاد برآورد استفاده شد که حداقل این نسبت را ۵ به ۱ بیان کرده‌اند (۳). با توجه به وجود ۱۱ پارامتر آزاد و ۱۰۵ نمونه در این تحقیق که به صورت تصادفی انتخاب شدند، این نسبت حدود ۹ برابر است که نشان‌دهنده کفايت تعداد نمونه است.

برای گردآوری اطلاعات از پرسشنامه‌های ویژگی‌های جمعیت‌شناختی، رهبری خدمتگزار، رضایتمندی ورزشکار و کارامدی تیمی استفاده شد. پرسشنامه رهبری خدمتگزار^۱ (همرمیستر و همکاران، ۲۰۰۸) دارای ۲۲ سؤال و سه خرده‌مقیاس فروتنی^۲، خدمت‌رسانی^۳ و اعتماد^۴ است (۱۳) که ضریب پایایی آن در تحقیق ریکه و همکاران (۲۰۰۸) بین ۰/۹۲ تا ۰/۹۶ بودست آمده است (۲۲).

پرسشنامه دوم، پرسشنامه رضایتمندی ورزشکار (ریمر و چلادورای^۵، ۱۹۸۸) با ۱۴ سؤال و چهار خرده‌مقیاس رضایت از آموزش و تمرین مربی، رضایت از رفتار و تعامل مربی، رضایت از عملکرد تیمی و رضایت از عملکرد فردی است که بهدلیل کم بودن سؤالات در خرده‌مقیاس رضایت از عملکرد تیمی (۲ سؤال)، دو خرده‌مقیاس آخر با یکدیگر ترکیب شده و با عنوان «رضایت از عملکرد فردی و تیمی» نامگذاری شد (۲۳). پرسشنامه سوم، پرسشنامه کارامدی تیمی^۶ (فلتز و لیرگ، ۱۹۹۸) با ۲۰ سؤال و پنج خرده‌مقیاس توانایی، اتحاد، ثبات، آمادگی و تلاش^۷ است (۱۰). برای تعیین روایی محتوایی این پرسشنامه‌ها از نظرهای پنج تن از استادان صاحب‌نظر در زمینه مدیریت ورزشی کمک گرفته شد. سپس به منظور تعیین پایایی آنها، یک مطالعه مقدماتی با تکمیل پرسشنامه‌ها توسط ۳۰ ورزشکار انجام گرفت که ضریب پایایی آنها با استفاده از آلفای کرونباخ حاکی از ثبات ابزار اندازه‌گیری است (جدول ۱).

برای توصیف داده‌ها از آمار توصیفی و برای تحلیل استنباطی داده‌ها از آلفای کرونباخ، ضریب همبستگی پیرسون و همچنین برای تعیین روابط میان متغیرها در قالب مدل علی از مدل معادلات ساختاری و تحلیل مسیر بهره گرفته شد. در انجام آزمون‌های مذکور از نرم‌افزارهای آماری اس‌پی‌اس اس و ایموس^۸ استفاده شد.

یافته‌های تحقیق

یکی از پیش‌فرضهایی که در تحقیقات چندمتغیری باید رعایت شود، نرمال بودن چندمتغیری^۹ داده‌هاست.

1. Revised Servant Leadership Profile for Sport
2. humility
3. service
4. trust/inclusion
5. Riemer & Chelladurai
6. collective efficacy questionnaire for sport
7. ability, unity, persistence, preparation, effort
- 8 . SPSS & Amos
9. Multivariate Normality

برای تعیین نرمال بودن چندمتغیره از ضریب مردیا^۱ استفاده شد و با توجه به نسبت‌های بحرانی بدست‌آمده برای هر متغیر ($C.I. > 0.58$)، فرض عدم نرمال بودن توزیع داده‌ها رد شد (۲). همچنین نتایج مربوط به آماره تولرانس^۲ و عامل تورم واریانس^۳ نشان داد که بین متغیرهای مستقل همخطی چندگانه^۴ وجود ندارد. بررسی ویژگی‌های جمعیت‌شناختی ورزشکاران نشان داد که از کل نمونه آماری بیشترین تعداد (۳۵ درصد) در گروه سنی ۲۶ تا ۳۰ سال قرار داشتند. ۶۶ درصد جزء بازیکنان اصلی و ۳۴ درصد به عنوان بازیکن ذخیره فعالیت می‌کردند و ۳۵ درصد بیان کردند که بین ۱ تا ۲ سال است که در آن تیم بازی می‌کنند و فقط ۷ درصد از نمونه کمتر از شش ماه سابقه عضویت در تیم خود را داشتند. همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، میانگین متغیر رهبری خدمتگزار بالاتر از سطح متوسط قرار دارد و نشان می‌دهد بازیکنان به مرتبان خود نمره بالایی داده‌اند. میانگین متغیرهای کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران نیز در سطح نسبتاً مطلوبی گزارش شده است.

جدول ۱. ماتریس همبستگی بین متغیرهای تحقیق

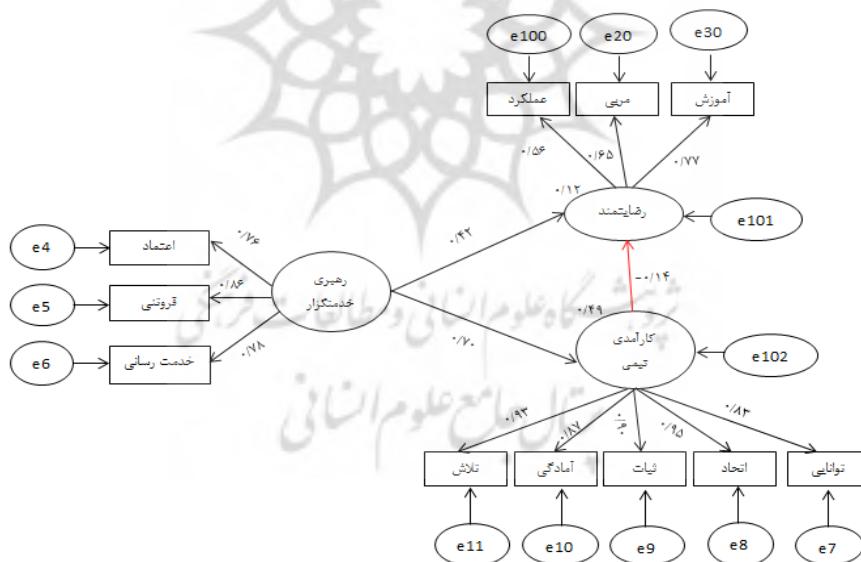
۳	۲	۱
۱		
	۰/۷۱**	
۱	۰/۱۳	۰/۲۰*
۵/۱۰	۷/۱۳	۴/۸۴
۰/۵۳	۱/۰۰	۰/۸۰
۱ - ۷	۰ - ۱۰	۱ - ۷
۰/۷۱	۰/۹۵	۰/۸۹

** $P<0.001$. * $P<0.05$.

از آنجا که زیربنای اصلی مدل‌های معادلات ساختاری ماتریس همبستگی است، در جدول ۱ ماتریس همبستگی بین متغیرهای تحقیق ارائه شده است. نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که بین رهبری خدمتگزار با کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد، یعنی چنانچه مرتبان بیشتر از سبق رهبری خدمتگزار استفاده کنند، موجب افزایش احساس کارامدی و

1. Mardia's Coefficient
2. Tolerance
3. Variance inflation factor
4. multicollinearity

رضایتمندی در بین ورزشکاران خود خواهند شد، اما همان طور که ملاحظه می شود، بین کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران ارتباط معنادار مشاهده نشد. در ادامه داده ها در قالب دو مدل مجزا، یعنی اثرات (مستقیم، غیرمستقیم و کل) سبک رهبری خدمتگزار بر کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران در قالب مدل معادلات ساختاری و اثرات مستقیم زیرمقیاس های سبک رهبری خدمتگزار بر کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران در قالب مدل تحلیل مسیر تجزیه و تحلیل شد. در این مدل سبک رهبری خدمتگزار و زیرمقیاس های آن به عنوان متغیر برون زا^۱ و فاکتورهای کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران به عنوان متغیرهای درون زا^۲ مدنظر قرار گرفتند. با توجه به عدم توافق عمومی و کلی در بین متخصصان مدل یابی معادلات ساختاری بر روی بهترین شاخص های برازنده گی برآورده، در تحقیق حاضر از بین شاخص های برازنده گی مطلق، شاخص خی دو نسبی (CMIN/DF) و شاخص ریشه میانگین محدود برآورد تقریب (RMSEA) و از بین شاخص های برازنده گی تطبیقی، شاخص برازنده گی تطبیقی (CFI) و شاخص برازش هنجارشده (NFI) استفاده شد (۴).

CMIN	P value	RMSEA	CMIN/DF	NFI	CFI
.۵۴/۰۲	.۰/۰۶	.۰/۰۶	۱/۳۵	.۰/۹۲	.۰/۹۷

1. Exogenous
2. Endogenous

شکل ۲. ضرایب استاندارد تأثیر سبک رهبری خدمتگزار بر کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران

جدول ۲. ضرایب استاندارد و مقادیر بحرانی مربوط به مدل معادلات ساختاری

مسیرها	مقدار بحرانی	انحراف استاندارد	ضریب استاندارد	رها
رهبری خدمتگزار ---> کارامدی تیمی	۰/۶۹	۰/۲۰	۰/۷۵	رها
رهبری خدمتگزار ---> رضایتمندی	۰/۴۲	۰/۱۴	۱/۹۸	رها
کارامدی تیمی ---> رضایتمندی	-۰/۱۳	-۰/۰۷	-۰/۷۳	کارامدی تیمی

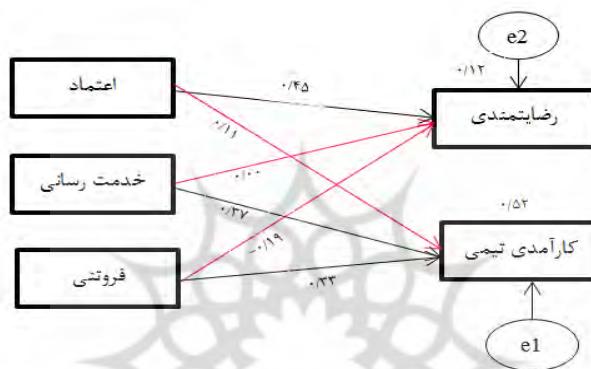
با توجه به ستون مقادیر بحرانی جدول ۲ مشخص می‌شود که بهجز مسیر بین کارامدی تیمی و رضایتمندی، مابقی مسیرها تأثیر معنادار ($t \geq 1.98 \geq t \geq +1.98$) دارند که در شکل ۲ نیز بهصورت پیکان سیاهرنگ نمایش داده شده‌اند.

جدول ۳. تأثیرات سبک رهبری خدمتگزار مربیان بر متغیرهای درون‌زا

اثر متغیرها			متغیرها
کل	غیرمستقیم	مستقیم	
۰/۶۹	---	۰/۶۹	رهبری خدمتگزار ---> کارامدی تیمی
۰/۳۲	-۰/۰۹	۰/۴۲	رهبری خدمتگزار ---> رضایتمندی
-۰/۱۴	---	-۰/۱۴	کارامدی تیمی ---> رضایتمندی

همان‌طور که در شکل ۱ و جدول ۳ مشاهده می‌شود، رهبری خدمتگزار به‌طور مستقیم بر کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران بهترتب با ضرایب $0/69$ و $0/42$ تأثیر معنادار داشته است، اما تأثیر متغیر کارامدی تیمی بر رضایتمندی ورزشکاران ($-0/14$) از نظر آماری معنادار نبود. شایان ذکر است که سبک رهبری خدمتگزار بهصورت غیرمستقیم و بهواسطه متغیر کارامدی تیمی بر روی رضایتمندی ورزشکاران تأثیر منفی و ضعیف با ضریب $-0/09$ داشت که با توجه به غیرمعنادار بودن تأثیر مستقیم کارامدی تیمی بر رضایتمندی می‌توان نتیجه گرفت که این تأثیر غیرمستقیم نیز معنادار نیست. با بررسی اثرات کل (جدول ۳) ملاحظه می‌شود که رهبری خدمتگزار بیشترین تأثیر را ابتدا بر کارامدی و سپس بر رضایتمندی ورزشکاران داشته است. مقدار ضریب تعیین متغیرهای درون‌زا نشان داد که ۴۸ درصد از تغییرات میزان کارامدی تیمی و ۱۱ درصد از تغییرات میزان رضایتمندی توسط سبک رهبری خدمتگزار در بین ورزشکاران تبیین شده است. در ادامه نیز بهمنظور بررسی تأثیرات مستقیم

خردهمقیاس‌های رهبری خدمتگزار (فروتنی، خدمترسانی و اعتماد) بر متغیرهای درون‌زا از روش تحلیل مسیر استفاده شد. نتایج نشان داد از بین سه خردهمقیاس رهبری، فقط خردهمقیاس اعتماد بر رضایتمندی و خردهمقیاس‌های خدمترسانی و فروتنی بر کارامدی تیمی تأثیر مستقیم و معنادار داشتند و توانستند به ترتیب ۱۲ و ۵۲ درصد از واریانس متغیرهای رضایتمندی و کارامدی را تبیین کنند (شکل ۳ و جدول ۴).

CMIN	P value	RMSEA	CMIN/DF	NFI	CFI
0/011	0/91	0/000	0/011	0/1	0/1

شکل ۳. ضرایب استاندارد تأثیرمستقیم زیرمقیاس‌های رهبری خدمتگزار بر کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران

جدول ۴. ضرایب استاندارد و مقادیر بحرانی مربوط به مدل تحلیل مسیر

مقدار بحرانی	انحراف استاندارد	ضریب استاندارد	مسیرها
۱/۰۷	۰/۱۲	۰/۱۱	کارامدی تیمی <--- اعتماد
۲/۷۹	۰/۱۲	۰/۳۲	کارامدی تیمی <--- فروتنی
۳/۶۲	۰/۰۹	-۰/۳۷	خدمت‌رسانی <--- کارامدی تیمی
۳/۲۰	۰/۰۹	۰/۴۴	رضایتمندی <--- اعتماد
-۱/۲۰	۰/۰۹	-۰/۱۸	رضایتمندی <--- فروتنی
۰/۰۳	۰/۰۷	۰/۰۰	رضایتمندی <--- خدمت‌رسانی

همان طور که در قسمت شاخص های آماری هر دو مدل مشاهده می شود، خی دو غیر معنادار با سطح معناداری بزرگتر از ۰/۰۵، شاخص برازش تطبیقی و شاخص برازش هنجار شده بزرگتر از ۰/۹۰، همچنین جذر میانگین مجذورات خطای تقریب کوچکتر از ۰/۰۷ و خی دو نسبی کوچکتر از ۳، نشان از برازش خوب مدل ها دارند.

بحث و بررسی

هدف از تحقیق حاضر، بررسی ارتباط سبک رهبری خدمتگزار مربیان با کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران لیگ برتر هندبال ایران بود. نتایج نشان داد رهبری خدمتگزار با کارامدی تیمی و رضایتمندی ورزشکاران ارتباط مثبت و معناداری دارد. این یافته نشان می دهد زمانی که ورزشکاران مربیان خود را دارای سطح بالایی از رفتار خدمتگزار در ک می کنند، نگاهشان نسبت به توانایی های تیم مثبت می شود و این توانایی را درون تیم خود احساس می کنند که می توانند بر رقبا فائق آیند و عملکرد مطلوبی را از خود نشان دهند. همچنین رضایت، بخش ذاتی مشارکت ورزشی است و بدون رضایت ورزشکاران به دنبال سایر منابع کسب موقیت و لذت می روند؛ از این رو مربیان می توانند با اتخاذ سبک رهبری خدمتگزار در جهت ارتقاء رضایتمندی ورزشکاران بکوشند. این یافته با نتایج پرایس (۲۰۱۰)، هامر میستر (۲۰۰۸)، ریکه و همکاران (۲۰۰۸)، ویس و فردی پژ (۱۹۸۶) و نظرالدین و همکاران (۲۰۰۹) همخوانی دارد. در همین زمینه نتایج نشان داد تأثیر مستقیم سبک رهبری خدمتگزار مربیان بر کارامدی تیمی برابر با ۰/۶۹ و در سطح ۰/۰۱ معنادار بود. این یافته با نتایج پرایس (۲۰۱۰)، وارگاس تانسینگ و همکاران (۲۰۰۳) و هامر میستر (۲۰۰۸) همخوانی دارد. کارامدی بر آنچه افراد در قالب یک تیم برای انجام انتخاب می کنند، بر مقدار تلاشی که برای کسب اهداف تیم مصروف می دارند و بر پافشاری اعضای گروه هنگامی که تلاش ها با شکست مواجه می شود، تأثیر مستقیم می گذارد (بندوران، ۱۹۹۷)، پس آموزش، تقویت و حمایت از این رفتار می تواند نقش مهمی در افزایش خودباوری و اعتماد به نفس تیم داشته باشد.

همچنین نتایج نشان داد تأثیر مستقیم سبک رهبری خدمتگزار مربیان بر رضایتمندی ورزشکاران برابر با ۰/۴۲ است که در سطح ۰/۰۱ معنادار بود. این یافته با نتایج پرایس (۲۰۱۰)، تریل (۲۰۰۴)، هامر میستر (۲۰۰۸)، ریکه و همکاران (۲۰۰۸)، ویس و فردی پژ (۱۹۸۶)، چونگ و همکاران (۲۰۱۰) و نظرالدین و همکاران (۲۰۰۹) همخوانی دارد. در دنیای ورزش دیگر نظامی گری و سبک های رهبری

مستبدانه توسط ورزشکاران مورد پسند نیست، آنها بهطور فزاینده به مربی رابطه‌گرا و سازگار نیاز دارند که به رشد و توسعه آنها علاقه‌مند باشد، نه اینکه فقط به اثربخشی آنها در داخل زمین توجه کند. ورزشکاران به مربیانی علاقه‌مندند که هنگام تصمیم‌گیری‌های مربوط به تیم به قابلیت‌های آنها توجه کند، بازخورد مثبت و شناخت فراهم کند، هم در زمین و هم در بیرون از آن به نیازهای آنها احترام بگذارد؛ این عوامل سبب افزایش رضایتمندی آنها می‌شود.

نتایج نشان داد تأثیر مستقیم کارامدی تیمی بر رضایتمندی ورزشکاران از نظر آماری معنادار نبود. این یافته با نتایج جاوت و همکاران (۲۰۱۲) و یاسینی و همکاران (۱۳۹۱) همخوانی ندارد؛ این عدم همخوانی ممکن است بهدلیل تفاوت در رشتۀ ورزشی یا تفاوت در جامعه مورد مطالعه باشد. باید توجه داشت که رضایتمندی عاملی است که تحت تأثیر عوامل مختلفی مانند پیامدهای حاصله از تلاش و کوشش افراد تیم است و در نمونه مورد مطالعه این تحقیق، کارامدی تیمی به تنهایی نتوانسته است تأثیر معناداری بر آن داشته باشد. بررسی تأثیرات غیرمستقیم نشان داد رهبری خدمتگزار به‌واسطه کارامدی تیمی بر رضایتمندی تأثیر غیرمستقیم ندارد. این یافته با نتایج جاوت و همکاران (۲۰۱۲) و نلسن و همکاران (۲۰۰۹) همخوانی ندارد. این عدم همخوانی ممکن است بهدلیل متفاوت بودن جامعه آماری و تفاوت در ابزار اندازه‌گیری باشد. با توجه به اینکه تأثیر متغیر کارامدی بر رضایتمندی از نظر آماری معنادار نیست، می‌توان نتیجه گرفت که تأثیر غیرمستقیم رهبری خدمتگزار بر رضایتمندی نیز معنادار نیست، ولی تأثیر مستقیم آن مثبت و در سطح متوسط بوده است. اگرچه سبک رهبری خدمتگزار مربیان نتوانسته است بهطور مستقیم و معنادار بر دو متغیر درون‌زا تأثیر بگذارد، نتوانسته است بهصورت غیرمستقیم و با افزایش کارامدی موجب ارتقای رضایتمندی شود. پس مربیان باید از تأثیرگذاری رفتار خود و نحوه تأثیرگذاری آن بر متغیرهای مورد مطالعه مطلع باشند تا بیشترین بهره را از آن ببرند. همچنین نتایج در مدل دوم نشان داد که از بین سه خردۀ مقیاس رهبری، فقط خردۀ مقیاس اعتماد بر رضایتمندی ورزشکاران تأثیر معنادار داشت. اگرچه تحقیقی در زمینه مقایسه وجود ندارد، اما این یافته را می‌توان این‌گونه تفسیر کرد که اعتماد جوهرۀ رهبری خدمتگزار است؛ چراکه مشروعيت رهبر با اعتماد آغاز می‌شود. در محیط ورزشی اعتماد متقابل بین ورزشکار و مربی منتج به همکاری بیشتر بین آنها می‌شود و همکاری نیز عملکرد و رضایت ورزشکار را بهبود می‌بخشد.

در نهایت، نتایج نشان داد خردۀ مقیاس‌های خدمت‌رسانی و فروتنی بر کارامدی تیمی تأثیر معنادار داشتند. این یافته را می‌توان این‌گونه تفسیر کرد که خدمت‌رسانی هستۀ محوری رهبری خدمتگزار

است و یک ضرورت اخلاقی محسوب می‌شود. این رهبران خدمترسانی به پیروان، برآوردن نیازهای آنها و همچنین توسعه و پرورش پیروان را در اولویت نخست قرار می‌دهند. مربیان دارای سبک رهبری خدمتگزار منابع مورد نیاز برای موفقیت تیم را فراهم می‌سازند. این رفتار و سطح از توجه مربی سبب می‌شود که تیم شرایط را برای انجام درست کارها و کسب موفقیت فراهم کرده و احساس کند با تلاش امکان کسب اهداف وجود دارد. از دیگر ویژگی‌های مهم رهبری خدمتگزار تواضع و فروتنی است. مربیان با سبک رهبری خدمتگزار، انگیزه‌های جاوه‌طلبی، بزرگنمایی و خودخواهی را نمی‌پذیرند و فروتنی و تواضع سبب می‌شود که به نیازهای بازیکنان بیشتر از نیازهای خود توجه کنند. در نتیجه موجب ایجاد محیطی صمیمی و دوستانه میان خود و بازیکنان می‌شوند که تلاش، پشتکار و در نهایت کارامدی تیمی را افزایش می‌دهد. در پایان مقدار ضریب تعیین متغیرهای درون‌زا نشان داد ۱۲ درصد از کل تغییرات میزان رضایتمندی ورزشکاران و ۴۹ درصد از کل تغییرات کارامدی تیمی توسط رهبری خدمتگزار قابل تبیین است. همچنین خردۀ مقیاس اعتماد ۱۲ درصد از واریانس متغیر رضایتمندی و خردۀ مقیاس‌های خدمترسانی و فروتنی ۵۲ درصد از واریانس کارامدی را تبیین کردند و مابقی این واریانس‌ها توسط متغیرهایی خارج از محدوده این تحقیق قابل تبیین است که پیشنهاد می‌شود محققان در تحقیقات آتی آنها را بررسی کنند.

منابع و مأخذ

۱. رمضانی‌نژاد، رحیم؛ حسینی، میثاق؛ بنار، نوشین؛ محدث، فاطمه (۱۳۸۹). «رابطه سبک‌های مربیگری با انسجام گروهی و موفقیت تیم‌های والیبال دانشجویان دختر دانشگاه‌های آزاد»، نشریه مدیریت ورزشی، ش. ۶، ص. ۴۶-۲۹.
۲. قاسمی، وحید (۱۳۸۹). مدلسازی معادله ساختاری در پژوهش‌های اجتماعی با کاربرد Amos Graphics، تهران: جامعه‌شناسان، ص. ۲۷۶.
۳. قاسمی، وحید (۱۳۹۰). «برآورد حجم بهینه نمونه در مدل‌های معادله ساختاری و ارزیابی کفایت آن برای پژوهشگران اجتماعی»، مجله جامعه‌شناسی ایران، دوره ۱۲، ش. ۴، ص. ۱۶۱-۱۳۸.
۴. لاورنس اس. میرز؛ گامست، گلن؛ گارینو، ا. جی (۱۳۹۱). پژوهش چندمتغیری کاربردی، ترجمه حسن پاشاشریفی، ولی‌الله فرزاد، سیمین دخت رضاخانی و همکاران. تهران: انتشارات رشد، ص. ۶۵۷.

۵. یاسینی، علی؛ زین‌آبادی، حسن رضا؛ نوه ابراهیم، عبدالرحیم؛ آراسته، حمیدرضا (۱۳۹۱). «بررسی نقش میانجی گر احساس کارامدی در تأثیرگذاری سبک رهبری توزیع شده بر تعهد سازمانی و رضایت شغلی کارکنان مدارس دولتی»، نشریه مدیریت دولتی، دوره ۴، ش ۴، ص ۱۴۸ - ۱۲۹.
6. Anderson, C., Spataro, S. E., & Flynn, F. J. (2008). "Personality and organizational culture as determinants of influence". *Journal of Applied Psychology*, 93 (3), pp: 702-710.
 7. Bandura, A. (1997). "Self-efficacy: The exercise of control", New York: Freeman.
 8. Chung, J. Y., Jung, C. S., Kyle, G. T., & Petrick, J. F. (2010). "Servant leadership and procedural justice in the U.S. national park service: The antecedents of job satisfaction". *Journal of Park & Recreation Administration*, 28(3), pp: 1-15.
 9. Ehrhart, M. G. (2004). "Leadership and procedural justice climate as antecedents of unilevel organizational citizenship behavior". *Personnel Psychology*, 57 (1), pp: 61-94.
 10. Feltz, D. L., & Lirgg, C. D. (1998). "Perceived team and player efficacy in hockey". *Journal of Applied Psychology*, 83 (4), pp: 557 – 564.
 11. Garber, J. S., Madigan, E. A., Click, E. R., & Fitzpatrick, J. J. (2009). "Attitudes towards collaboration and servant leadership among nurses, physicians and residents". *Journal of Inter professional Care*, 23(4), pp: 331-340.
 12. Glenn, S.D. (2003). "Filling the leadership void: The impact of peer and coach leaders on team dynamics and performance". Unpublished doctoral dissertation. University of Idaho, Moscow. Abstract.
 13. Hammermeister, J., Chase, M., Burton, D., Westre, K., Pickering, M., & Baldwin, N. (2008). "Servant-leadership in sport: a concept whose time has arrived". *The International Journal of Servant-Leadership*, 4 (1), pp: 185-215.
 14. Hu, J., & Liden, R. C. (2011). "Antecedents of team potency and team effectiveness: An examination of goal and process clarity and servant leadership". *Journal of Applied Psychology*, 96 (4), pp: 851.
 15. Jowett, S., Shanmugam, V., & Caccoulis, S. (2012). "Collective efficacy as a mediator of the association between interpersonal relationships and athlete satisfaction in team sports". *International Journal of Sport & Exercise Psychology*, 10 (1), pp: 66-78.
 16. Mageau, G. A., & Vallerand, R. J. (2003). "The coach – athlete relationship: a motivational model". *Journal of Sport science*, 21 (11), pp: 883-904.
 17. McCuddy, M. K., & Cavin, M. C. (2008). "Fundamental moral orientations, servant leadership, and leadership effectiveness: An empirical test". *Review of Business Research*, 8(4), pp: 107-117.
 18. Nazarudin, M. N. B. H., Fauzee, O. S. M., Jamalis, M., Geok, K. S., & Din, A. (2009). "Coaching Leadership Styles and Athlete Satisfactions among Malaysian University Basketball Team". *Research Journal of International Studies*, 9 (1), pp: 4-11.
 19. Nielsen, k; Yarker, J; Randall, R; Munir, F. (2009). "The mediating effects of team and self-efficacy on the relationship between transformational leadership, and job satisfaction

- and psychological well-being in healthcare professionals: A cross-sectional questionnaire survey". International Journal of Nursing Studies. 46 (9), pp: 1236–1244.
20. Northouse, P.G. (2004). Leadership: theory and practice. Thousand Oaks, CA: Sage.
 21. Price, M. S. (2010). "Relationships among Peer Leadership, Coach Leadership, and Individual and Team Outcomes". Unpublished doctoral dissertation, University of Virginia. Abstract.
 22. Rieke, M., Hammermeister, J., & Chase, M. (2008). "Servant Leadership in Sport: A New Paradigm for Effective Coach Behavior". International Journal of Sports Science & Coaching, 3 (2), pp: 227-239.
 23. Riemer H. A., & Chelladurai, p. (1998). "Development of the Athlete Satisfaction Questionnaire (ASQ)". Journal of Sport Exercise Psychology, 20, pp: 127-156.
 24. Ronayne, L.S. (2004). "Effects of Coaching Behaviors on Team Dynamics: How Coaching Behaviors, Influence Cohesion and Collective Efficacy". Unpublished M.A thesis in Sport Studies, Miami University. Abstract.
 25. Sriboon, N., (2001). "Coaches Leadership Behaviors, Team Cohesion and Athletes Satisfaction in Relations to the Performance of Athletes in the 1999 Rajabah Games". Unpublished Doctoral Dissertation. The Florida State Sciences, pp: 201-208.
 26. Trail, G.T. (2004). "Leadership, cohesion, and outcomes in scholastic sports". International Journal of Sport Management, 5 (2), pp: 111-132.
 27. Vargas-Tonsing, T.M., Warners, A.L., & Feltz, D.L. (2003). "The predictability of coaching efficacy on team efficacy and player efficacy in volleyball". Journal of Sport Behavior, 26(4), pp: 396-407.
 28. Weiss, M. R., & Friedrichs, W. D. (1986). "The Influence of Leader Behaviors, Coach Attributes, and Institutional Variables on Performance and Satisfaction of Collegiate Basketball Teams". Journal of Sport & Exercise Psychology. 8 (4), pp: 332- 346.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی